

Sentencja

Artykuł 5 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1383/2003 z dnia 22 lipca 2003 r. dotyczącego działań organów celnych skierowanych przeciwko towarom podejrzanym o naruszenie niektórych praw własności intelektualnej oraz środków podejmowanych w odniesieniu do towarów, co do których stwierdzono, że naruszyły takie prawa, w związku z art. 146 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1992/2003 z dnia 27 października 2003 r., należy interpretować w ten sposób, że pozwala on uprawnionemu z międzynarodowej rejestracji znaku towarowego domagać się, na równi z właścicielem wspólnotowego znaku towarowego, podjęcia działań przez organy celne również w jednym lub kilku z państw członkowskich innych niż państwo, w którym złożył on wniosek.

(¹) Dz.U. C 247 z 27.9.2008.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 25 czerwca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-356/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swoboda świadczenia usług — Swoboda przedsiębiorczości — Swobodny przepływ kapitału — Przepisy krajowe wprowadzające obowiązek otwarcia przez lekarzy prowadzących działalność w Landzie Górna Austria rachunku bankowego w określonym banku)

(2009/C 205/16)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: E. Traversa, pełnomocnik i A. Böhlke, Rechtsanwält)

Strona pozwana: Republika Austrii (przedstawiciel: C. Pesendorfer, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 43, 49 i 56 WE — Przepisy krajowe nakładające na lekarzy prowadzących działalność na terenie Landu Górnej Austrii obowiązek założenia konta bankowego w banku Oberösterreichische Landesbank

Sentencja

1) Wprowadzając obowiązek otwarcia przez każdego lekarza podejmującego działalność w Landzie Górna Austria rachunku bankowego w Oberösterreichische Landesbank w Linz, na który powinno być wpłacane wynagrodzenie otrzymywane od kas chorych za świadczenia rzeczowe w ramach wykonywania przez lekarzy działalności zawodowej, Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 43 WE

2) Republika Austrii zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 247 z 27.9.2008.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 2 lipca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione — Włochy) — EGN BV — Filiale Italiana przeciwko Agenzia delle Entrate — Ufficio di Roma 2

(Sprawa C-377/08) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 17 ust. 3 lit. a) — Dopuszczalność odliczenia i zwrotu naliczonego podatku VAT — Usługi telekomunikacyjne — Świadczenie usług na rzecz usługobiorcy mającego siedzibę w innym państwie członkowskim — Artykuł 9 ust. 2 lit. e) — Określenie miejsca świadczenia usług)

(2009/C 205/17)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: EGN BV — Filiale Italiana

Strona pozwana: Agenzia delle Entrate — Ufficio di Roma 2

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Corte suprema di cassazione — Wykładnia art. 9 ust. 2 lit. e) i art. 17 ust. 3 lit. a) dyrektywy 77/388/EWG: Szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Świadczenie transgranicznych usług telekomunikacyjnych — Prawo podmiotu świadczącego takie usługi do odliczenia zapłaconego podatku naliczonego, tak jak w systemie krajowym

Sentencja

Wykładnia art. 17 ust. 3 lit. a) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 95/7/WE z dnia 10 kwietnia 1995 r., należy dokonywać w ten sposób, że usługodawca usług telekomunikacyjnych, taki jak w sprawie przed sądem krajowym, który ma siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, ma na podstawie tego przepisu prawo do odliczenia lub uzyskania zwrotu,